Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Frederik Christian
Titel:	BREV TIL: Frederik 6. FRA: Frederik Christian (1810-07-25)
Citation:	Frederik Christian: ”BREV TIL: Frederik 6. FRA: Frederik Christian (1810-07-25)”, i *Nogle Actstykker og Brevskaber til Danmarks Historie i nyere Tid*, C. A. Reitzels, s. 24. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-002207868-000-shoot-L002207868000022.pdf (tilgået 18. april 2024)
Anvendt udgave:	Nogle Actstykker og Brevskaber til Danmarks Historie i nyere Tid
Ophavsret:	Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Frederik Christian, *Nogle Actstykker og Brevskaber til Danmarks Historie i nyere Tid,*

Hertugen af Aug. til R. Frederik VI.
Graasteen den 25 Juli 1810.

Sire. Coureren ankom i Mandags Eftermiddags med det Brev, som Deres Majestæt den 20de d. M. havde medgivet ham. Samme Dag om Aftenen efter Bordet afreiste begge de svenske Herrer, Oberstlieutenant Holst med Brevet, hvoraf jeg vedlægger en Afskrift, til Ørebro, den om Søndagen den 22 ankomne Kammerherre Silfverstolpe til Kjøbenhavn. Sidst nævnte var, som Kongen i et mig af ham overleveret Brev anmelder, underrettet om det tidligere Brevs Indhold og udtrykkelig befalet at udforske min Mening. Da jeg efter Courerens Ankomst havde meddeelt ham, hvorledes nu mit Svar maatte falde ud, spurgte han, om jeg ikke vilde overdrage ham at tilføie nogle mundtlige Oplysninger. Dette har jeg, som stridende mod min Pligt nægtet, og vi skiltes ad s. 25med den Yttring fra Hans Side: Det vil gjøre Kongen af Sverrig uendelig ondt.

Den Aadenhed og Ligefremhed, som jeg i denne Sag har gjort mig til Pligt, fordrer, at jeg underretter Deres Majestæt om følgende Omstændighed. Den ved min Coureers utaalelige Langsomhed foraarsagede lange Udeblivelse af Deres Svar, Sire, og Deres fuldkomne Taushed derover i Deres Brev af 21de til min Kone, lod mig befrygte, at Ebeling kunde være kommen til Skade. De Svenskes Utaalmodighed havde naaet den høieste Grad. Jeg saae altsaa intet andet Middel til at forene alle Fordringer, end at gjøre mit Svar til Kongen af Sverrig færdigt. Dette vilde jeg med hoslagt aaden Afskrift ved Holst lade Deres Majestæt tilstille, og Dem skulde da Afgjørelsen være overladt, om Holst skulde reise videre med det forseglede Brev eller foreløbig overbringe et mundtligt Afslag. Min Pakke var færdig, da Coureren ankom, og jeg tør ikke skjule, at jeg, paa Grund af min gamle Tillid til min afdøde Broders Ven og Vaabenfælle, havde viist ham mit projecterede Brev, der indeholdt en betinget Antagelse....

.... Deres Majestæt ville være forsikkret om, at jeg ikke ønsker den svenske Krone, og at jeg, hvis Valget, — uagtet mit Svar — skulde falde paa mig, kun da vil være beredt til at modtage det, naar jeg i dette Valg troer at finde et Kald af Forsynet, hvis Haand er saa umiskjendelig i min Families Skjæbne. Reen for alle Intriguer, for al smaalig Ærgjerrighed, har jeg ikke udstrakt min Haand efter denne Krone. Men ikke at tilbagevise den, naar den af en høiere Haand sættes mig paa Hovedet, troer jeg nu at skylde mit Rygte, mine Børn, Sverrig, mit Fædreneland, ja selv Deres Majestæt og Deres Huus.